जघनं तव निर्मृष्टं रसनादामभूषितं ।
जङ्घे भृशमुपन्यस्ते पादौ च व्यायतावुभौ ॥ ३५ ॥
त्वमायताभ्यां सक्थिभ्यां मन्थरे क्षौमवासिनी ।
अग्रतो मम गच्छन्ती टिट्टिभीव विराजसे ॥ ३६ ॥
आसन् या शम्बरे मायाः सहस्रमसुराधिपे ।
हृदये ते निविष्टास्ते भूयश्चान्याः सहस्रशः ॥ ३७ ॥
यच्चेदं ककुदाकारं कुब्जे चारु शुभानने ।
मतयः क्षत्रविद्याश्च मायाश्चात्र वसन्ति ते ॥ ३८ ॥
अत्र तेऽहं प्रमोक्ष्यामि मालां कुब्जे हिरण्मयीं ।
अभिषिक्ते च भरते राघवे च वनं गते ॥ ३९ ॥
जात्येन च सुवर्णेन सुनिष्टप्तेन सुन्दरि ।
लब्धार्था च प्रतीता च लेपयिष्यामि ते त्वगु ॥ ४० ॥
मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभं ।
कारयिष्यामि ते कुब्जे शुभान्याभरणानि च ॥ ४१ ॥
परिधाय शुभे वस्त्रे देवतेव चरिष्यसि ।
चन्द्रमाक्षयमानेन मुखेनाप्रतिमानना ॥ ४२ ॥
यावदग्रनखं लिप्ता चन्दनेन सुगन्धिना ।
गमिष्यसि गतिं मुख्यां गर्हयन्ती द्विषज्जनं ॥ ४३ ॥
इति प्रशस्यमाना सा कैकेयीमिदमब्रवीत् ।
शयानां शयने शुभ्रे वेद्यामग्निशिखामिव ॥ ४४ ॥

Digitized by Google